

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਧਰਮਵੀਰ ਵਿਰਮਾਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਿਮਲਾ - ਜਵਾਬਦੇਹ.
1959 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 2   20 ਸਤੰਬਰ, 1961

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)—ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ)—ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ: "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਹੋਰ ਆਮਦਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅੰਕੜੇ ਦਿਖਾਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਭਾਗੀਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਤਿੰਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 71,798 ਰੁਪਏ ਹੋਣ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ। ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1948 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 34(1) (ਬੀ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੈਧ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਦੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ 1956-57 ਦਾ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰ 1916 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 1958 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ

"ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ?"

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਨ.ਗੋਸਵਾਮੀ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ
ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ

(1) 1949.ਏ.ਸੀ.24

ਆਰਡਰ

FALSHAW, J.— ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।"

ਸਵਾਲ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ 31 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾ ਸਾਲ 1949-50 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰਮ ਵੀਰ ਵਿਰਮਾਨੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨੀ 29,942 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ

ਧਨਪਤਮਲ ਜਵਾਲਾਦਾਸ, ਬੰਬੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਬੀਰ ਇੰਗਰ ਪੱਤਰਾ ਕੋਲੀਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਕਟਰਸ ਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਸਤਿਆ ਪਾਲ, ਜਲੰਦੂਰ ਸਟਾਈਲ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਕੀ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਬੈਲੇਂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਿਖਾਇਆ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ:-

“ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸਿਰਫ (1) ਧਨਪਤਮਲ ਜਵਾਲਾਦਾਸ, ਬੰਬੇ, (2) ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਬੀਰ ਇੰਗਰ ਪੱਤਰਾ ਕੋਲੀਅਰੀ ਕੰਪਨੀ, ਕਟਰਸ ਗੜ੍ਹ, (3) ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਸਤਿਆ ਪਾਲ, ਜਲੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਿਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਘਾਟਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਭਾਗੀਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ 1954 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 71,798 ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 (1)(ਬੀ) ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕੇਪੂਰਾਵਰੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ ਬਨਾਮ II ਵਧੀਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਗੁੰਟੂਰ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1951-52 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਫਰਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ 8831 ਰੁਪਏ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਲਈ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾਰਚ, 1955 ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 24,000 ਰੁਪਏ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 (1) (ਬੀ) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 35 (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜੋ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਉਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨਈਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੇ ਸਾਲ 1943-44 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਹੀ ਅੰਕੜਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਫਰਮ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੱਭਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. (1) XXXII ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 644.

(1) XX ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 568.

ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਚੋਰੀ ਜਾਂ ਬਚਣ ਦਾ ਪਤਾ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਡੇਟਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਉਸੇ ਡੇਟਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੇਬੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਾਲਵੀਆ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਲਖਨਊ (1) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਲਿਕ ਸੀ.ਜੇ ਅਤੇ ਭਾਰਗਵ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਦੂਜਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਖੇਪ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਿੱਸਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ' ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨਪੁਰ ਆਇਰਨ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਆਇਰਨ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਜਿਵੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(1) XXII ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 539.

ਧਾਰਾ 34(1) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"(ਏ) .....

.....
(ਬੀ) ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਲਾਜ (ਏ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਨਕਮਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ, ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਆਮਦਨ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ-ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਾਟਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਭੱਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸਰਵ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਕ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਇਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਭੱਤੇ ਦੀ ਮੁੜ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸੀ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1948 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1939 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1948 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1939 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। .....

.....
ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਹੈ "ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਜੇਕਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ" ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਨਈਅਰ ਦੇ ਕੇਸ(1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(1) XX ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 568.

ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ ਨੇ ਘਾਟਾ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 34(1) (ਬੀ) ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸਾਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਮੁਸੀਬਤ ਬਚ ਜਾਂਦੀ, ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਅੰਕੜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਹੋਰ ਆਮਦਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਕੜੇ ਦਿਖਾਏ ਹਨ ਜੋ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 34(1) (ਬੀ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਧਾਰਾ 34(1)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1948 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਜ਼ੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 1948 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ, ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਰਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਲਬਧ ਡੇਟਾ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ

ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸਤੰਬਰ, 1949 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 250 ਰੁਪਏ।

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.— ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ: ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ,